

Grupp 1

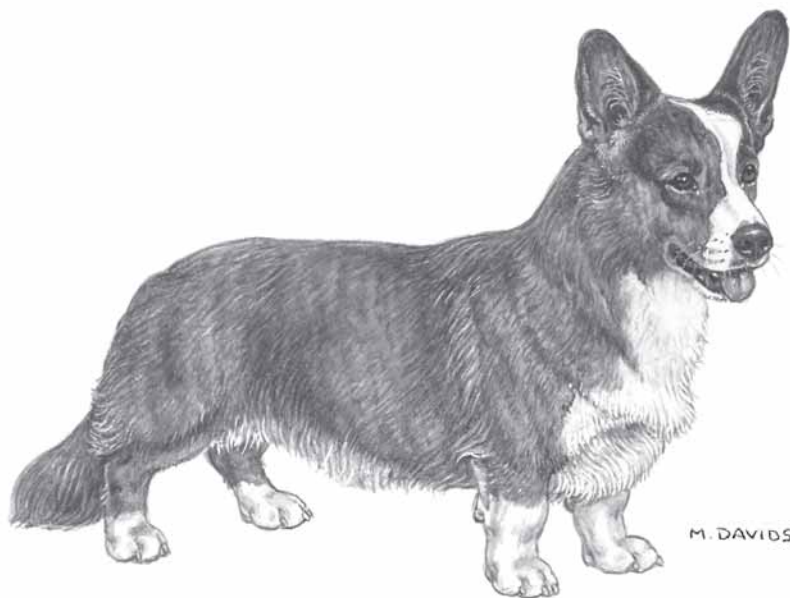
FCI-nummer 38

Originalstandard 1987-06-24

FCI-Standard 1987-06-24; engelska

SKKs Standardkommitté 2003-10-08

WELSH CORGI CARDIGAN

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för
WELSH CORGI CARDIGAN

Ursprungsland/ hemland:	Storbritannien
Användningsområde:	Vall- och sällskapshund
FCI-Klassifikation:	Grupp 1, sektion 1
Bakgrund/ändamål:	Welsh corgi cardigan antas vara den äldsta av de två corgi-varianterna. Man tror att den funnits i Wales sedan 1000-talet, där den använts som gårds- och vallhund. Särskilt som boskapsvallare ansågs welsh corgi cardigan vara ovärderlig. De båda corgi-varianterna torde ha en gemensam historisk bakgrund. Fram till år 1934 korsades varianterna med varandra. Därefter skildes de och blev två separata raser. Welsh corgi cardigan är numera väl skild från welsh corgi pembroke i typ, genom många rasspecifika detaljer.
Helhetsintryck:	Welsh corgi cardigan är en robust hund. Den är tålig, rörlig och uthållig. Kroppen är lång i förhållande till mankhöjden och avslutas med en rävlignande svans ansatt i linje med ryggen.
Viktiga måttförhållanden:	Nospartiets längd i förhållande till skallen skall vara 3:5.
Uppförande/karaktär:	Welsh corgi cardigan är livlig, alert, energisk, intelligent och mentalt stabil, inte skygg eller aggressiv.
Huvud:	Huvudet skall vara rävliskt till form och uttryck.
Skallparti	Skallen skall vara bred och flat mellan öronen och smalna av något mot ögonen. Den skall vara lätt välvd över ögonen.
Stop	Stopet skall vara måttligt markerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart och något framskjuten.
Nosparti	Nospartiet skall vara lätt avsmalnande mot nostryffeln. Det får inte på något vis vara trubbigt. Underkäken skall vara välskuren och kraftig men inte markerad.

Käkar/Tänder	Saxbett med starka tänder.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora och klara med ett vänligt, piggt och samtidigt vaksamt uttryck. De skall vara ansatta relativt brett isär med tydligt markerade ögonvrår. Ögonfärgen skall helst vara mörk eller i harmoni med pälsfärgen. Endast hos blue merle får ett eller båda ögonen vara blekt blå, blå eller med stänk av blått. Ögonkanterna skall vara mörka.
Öron	Öronen skall vara upprättstående och ganska stora i förhållande till hundens storlek. Öronspetsarna skall vara lätt rundade. Öronen skall vara måttligt breda vid basen och placerade så långt tillbaka på skallen att de kan läggas platt mot nacken när de viks bakåt. Avståndet mellan öronen skall vara ca 9 cm. Öronen skall bäras så att öronspetsarna befinner sig strax utanför en tänkt linje dragen från nospetsen genom ögonens centrum.
Hals:	Halsen skall vara muskulös och väl utvecklad samt mjukt övergå i väl sluttande skuldror. Den skall stå i proportion till hundens byggnad i övrigt.
Kropp:	Kroppen skall vara tämligen lång och kraftig med tydligt markerad midja.
Överlinje	Överlinjen skall vara plan.
Bröstkorg	Bringan skall vara måttligt bred med framträdande bröstbenspets. Bröstkorgen skall vara djup med väl välvda revben.
Svans	Svansen skall likna en rävsvans. Den skall vara ansatt i linje med kroppen och vara måttligt lång (så att den når ner till, eller nästan når ner till marken). Svansen skall bäras lågt när hunden står still men får lyftas något över rygglinjen i rörelse, dock aldrig bäras ringlad över ryggen.
Extremiteter:	
Framställ:	Benstommen skall vara kraftig ända ner i tassarna, som skall vara svagt utåtriktade. Frambenen skall vara korta men kroppen skall ha gott markavstånd.
Skulderblad	Skulderpartiet skall vara muskulöst. Skulderbladen skall vara väl tillbakalagda med en vinkel på ca 90 grader mot överarmen.
Armbåge	Armbågarna skall vara väl åtliggande.

Underarm	Underarmarna skall vara lätt böjda för att sluta väl an mot bröst-korgen.
Framtassar	Framtassarna skall vara runda, väl slutna, ganska stora och ha väl utvecklade trampdynor. De skall vara lätt utåtvidna. I ursprungs-landets standard föreskrivs att sporrar skall avlägsnas.
Bakställ:	Bakpartiet skall vara kraftigt med väl vinklade och väl ställda ben. Benstommen skall vara kraftig ända ner i tassarna. Benen skall vara korta.
Lår	Låren skall vara muskulösa.
Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade.
Underben	Underbenen skall vara muskulösa.
Has	I stående skall hasorna vara lodrätt ställda både från sidan och bakifrån sedda.
Baktassar	Baktassarna skall vara runda, väl slutna, ganska stora och ha väl utvecklade trampdynor. I ursprungslandets standard föreskrivs att sporrar skall avlägsnas.
Rörelser:	Rörelserna skall vara fria och energiska varvid armbågarna skall sluta väl an mot kroppen och varken vara lösa eller bundna. Frambenen skall ha god räckvidd utan att lyftas för högt och harmoniera med bakbenens påskjut.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara kort eller medellång, hård, helst rak och ha god underull. Den skall vara motståndskraftig mot väder och vind.
Färg	Alla färger är tillåtna, med eller utan vita tecken. Det vita får dock inte dominera.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Idealmankhöjd 30 cm.
Vikt	Väl avpassad till mankhöjden. Viktigast är ett proportionerligt helhetsintryck.

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40
Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION